

Horská bouře

Z nebe blesky sviští
a hory kolem zní,
hromy duní
a vítr meluzínou piští.

Pýcha lidská mizí,
nitro tím se jitří
a mezi tím vším
vnímáš let pozitří.

Trůn rozumu padá
a na něj duch usedá.
Již dávno měl tam být
a otěže jeho pevně sevřít.

Z nebe sjíždí světla blesků!
To živly přírody je vedou.
A zbavují Tě tíže stesků,
když uzříš kudy jedou.

Dráhy pevně dané jsou
a v nich je jenom Právo!
Blahodárně vrací,
co zaseto je dávno.

Hromy horské bouře
Tě nutí pokleknouti
a tlukot Tvého srdce
zas nitro rozžehnouti.

Když setkají se tyto proudy,
od Tebe a zemské hroudy,
to příroda zaplesá
a otevřou se nebesa.

To darované shůry
zas vzhůru v míru proudí,
aby do Původu všeho bytí
vzneslo se díky kvítí.

Kapky buší do duší,
aby smyly ovzduší.
Blesků dohasíná zář
a z nitra září Tvoje tvář.

Marek Ištvanek
2023.8.17-18
7.8.8-9
5-6

Láska (5) - Moc (6) dává myšlenkám vůli (7), slovům ducha (8) a činům ducha (8) - víru proměněnou
v přesvědčení (9)
Eustachova chata, Jeseníky

From:
<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/marek_istvanek/horska_boure?rev=1692736062

Last update: **22.08.2023 22:27**

